

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Mišak Petar god., Andrija i Berta

UTORAK - 7.30 + Marijanović Kruno i Stanislav god

SRIJEDA - 7.30 + Osredek Štefanija god., Antun i Maristela

ČETVRTAK - 7.30 + Spaić Anica god.

PETAK - 7.30 + Hudak Marija god.

SUBOTA - 18.00 – skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči!

NEDJELJA – 4. VAZMENA NEDJELJA - DOBRI PASTIR

7.30 + župna

9.30 + Mišak Ivka god. Valent i Kata

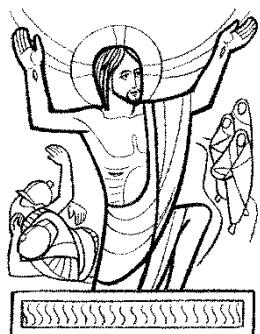
11.00 + Vincek Dragutin god.

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - **subotu** u 18:30

VJERONAUK: pravopričesnici - petak u 14:30,

firmanci - petak u 16:00 - slikanje za plakate

Budući da je sljedeća nedjelja - blagdan Dobrog Pastira i svjetski dan molitve za duhovna zvanja, na svetoj misi u 11 sati sudjelovat će bogoslovci Zagrebačke bogoslovije sa svojim rektorom preč. Andelkom Košćakom koji će predvoditi sveto misno slavlje. Kod svete mise oni će nam se predstaviti i progovoriti o svom duhovnom pozivu.

Bože,
koji si se udostojao razveseliti svijet
uskrsnucem Sina Svoga,
Gospodina našega Isusa Krista,
daj, molimo te,
da po njegovo Majci,
Djevici Mariji
postignemo radost vječnoga života.

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 22 (178)

22. travnja 2012.

3. VAZMENA NEDJELJA

Psalm 4

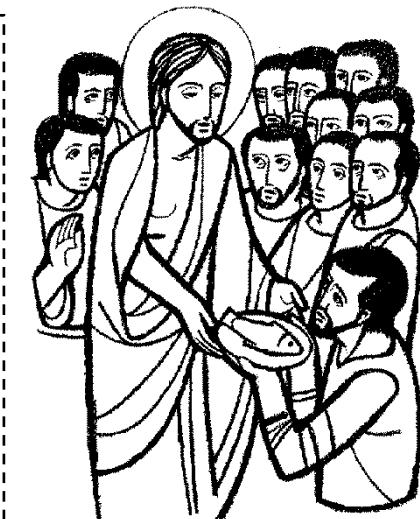
*Obasraj nas, Gospodine,
svjetlom lica svoga!*

Kad zazovem, usliši me,
Bože, pravdo moja,
ti što me u tjeskobi izbavi;
smiluj mi se, usliši moju molitvu!

Znajte: Gospodin čudesno
uzvisuje prijatelja svoga;
Gospodin će me uslišiti
kad ga zazovem.

Mnogi govore:
„Tko će nam pokazati sreću?“

Obasraj nas, Gospodine,
svjetlom lica svoga!
Čim legnem, odmah u miru i usnem,
jer mi samo ti, Gospodine,
daješ mirno počinak.

Ulagna pjesma

Kliči Bogu,
sva zemljo,
opjevaj slavu
imena njegova,
podaj mu
hvalu dostojnu,
aleluja!

USKRSNA RADOST

Iako smo proslavili Kristovo uskrsnuće prije nekoliko dana, želio bih s vama promišljati o uskrsnoj radosti jer se nalazimo u vazmenom tj. uskrsnom vremenu kada Crkva doživljava istinu da se ta ista radost nastavlja. Za prvu kršćansku zajednicu uskrsno vrijeme bilo je središte crkvene godine. Pedeset dana kršćani su slavili Gospodinovo uskrsnuće. Oduševljeni, pjevali su: „Aleluja!“. Pjevajući su izražavali radost što je Ljubav pobjedila smrt te što po uskrsnuću već imamo udio u slavi Isusa Krista. Sveti Augustin govori o uskrsnom Aleluja u jednoj propovijedi: *Ovdje još pjevamo Aleluja zabrinuti, da ga ondje mognemo pjevati zbrinuti...*

Jedan njemački svećenik govori kako je za Uskrs krenuo kod svog duhovnika na isповijed. Kada ga je duhovnik, stari kapucinski pater, video kako dolazi utučen i zamišljen glasno je uzviknuo: „Čemu utučenost? Uskrs je! Nego, za pokoru ćeš izmoliti stotinu aleluja! Ništa drugo, samo aleluja. Stotinu puta – Aleluja!“

Što je s našom uskrsnom radošću? Je li se ona polako počela povlačiti pred svakodnevnim zemaljskim problemima? Možda je to znak da smo izgubili osjećaj za tajnu vazmenog vremena. Činjenica je da se mnogi raduju proljeću, taj lijepi travanj i svibanj sve manje povezuju s Uskrsem, a sve više s doživljajem procvata prirode. Za prvu Crkvu to je bilo povezano: uskrsnuće Isusa Krista obnavlja prirodu, ali i čovjeka. Kršćani su u tajni Uskrsa prepoznali pravo proljeće: život je jači od smrti. Hladni grob preobražava se u procvjjetali vrt. Okovi koji nam priječe život, raskidaju se. Po uskrsnuću otkrivamo novu životnost u svome tijelu i u svojoj duši. Pokušajmo, stoga, dragi prijatelji doživjeti ovih pedeset dana vazmenog vremena kao put u sve veću životnost, slobodu i radost. Isus se nakon uskrsnuća kroz pedeset dana ukazivao učenicima da im dokaže kako je živ. Želio ih je oslobođiti straha i uvjeriti ih da trebaju ići dalje propovijedati evanđelje po svem svijetu. Vjerujem kako se Uskrslji i nama želi približiti, osobito u ovom vazmenom vremenu. Želi nam pristupiti baš kao što je pristupio Mariji Magdaleni izgovarajući njezino ime i šaljući je da umiri uz nemirene apostole.

U vrijeme korizme, meditirajući Isusov put trpljenja, gledali smo u svoje vlastite rane. U vazmenom vremenu želimo ostaviti svoje ranjivosti iza sebe. Želimo se okrenuti životu koji želi procvasti u našim ranama. Zbog toga se naša vazmena pokora može sastojati u neprestanoj molitvi: Aleluja! - Krist je uskrsnuo, uistinu On je uskrsnuo!

SVE OSTAVITI, SVE DOBITI

Nekoć je na Kreti živio sveti čovjek koji je silno volio svoj otok. Volio ga je toliko da je u trenutku kad je osjetio da mu se približava smrt naredio svojim sinovima da ga iznesu i polože na voljenu zemlju. U trenutku smrti zagrabi šaku zemlje. Uskoro se nađe pred nebeskim vratima. Tu ga dočeka Bog u liku starca s bijelom bradom i pozdravi ga: „Dobrodošao! Bio si dobar čovjek. Uđi u nebesku radost!“ Tek što starac prijeđe prag bisernih vrata, Bog mu reče: „Moraš pustiti zemlju iz ruke.“ „Nikada!“ odgovori starac, koraknu natrag i ponovi: „Nikada!“ Bog se ražalosti i ode ostavivši čovjeka pred vratima.

Prođe puno vremena. Bog opet dođe starcu, ovaj put u liku starčeva prijatelja s kojim je starac za života na zemlji uz čašicu često razgovarao. Ispili su nekoliko čaša, razgovarali o različitim događajima, a onda mu Bog reče: „Dobro, vrijeme je, prijatelju, da uđeš u nebesa. Podimo.“ I dodoše pred biserna vrata. Opet Bog reče starcu da ispusti zemlju iz šake, ali starac to ovaj put ne htjede učiniti.

Nakon što opet prođe puno vremena, Bog treći put dođe starcu. Sad je uzeo lik starčeve ljupke i vesele unuke. „O, djede, tako si divan i tako nam jako nedostaješ. Molim te, dodi sa mnom.“ Starac pristade. Unuka mu pomože ustati, jer se u međuvremenu vrlo postarao i teško je hodao. Tako teško da je morao desnicu, u kojoj je stiskao zemlju, podupirati lijevom rukom. Kad su došli pred biserna vrata, starac posve onemoća. Njegovi iskrivljeni prsti više nisu mogli tako čvrsto stiskati zemlju, pa mu ona polako poče kliziti među prstima i uskoro mu dlan ostade potpuno prazan. Tako starac uđe u nebesa. I prvo što je tamo ugledao bio je njegov ljubljeni otok.

Petar mu poče govoriti: "Evo, mi sve ostavismo i podosmo za tobom." Reče Isus: "Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja – i u budućem vijeku život vječni. A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi." (Mk 10,28-31)